

nik izlaže plan, potom se o planu očituje povjerenik ako je imenovan te je nakon toga rasprava u kojoj mogu sudjelovati vjerovnici, dužnik i povjerenik ako je imenovan.

Po dovršenoj raspravi prelazi se na glasovanje putem obrazaca za glasovanje a svaka skupina vjerovnika s pravom glasa odvojeno glasuje o planu restrukturiranja. I u ovom je slučaju potrebno da za prihvaćanje tog izmijenjenog plana restrukturiranja glasa većina svih vjerovnika te da u svakoj skupini zbor tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbog tražbina koji su glasovali protiv prihvaćanja tog plana.

Ponavljanje ročišta za glasovanje može biti samo jednom, stoga ako se niti na tom odgođenom ročištu za glasovanje ne usvoji predloženi plan restrukturiranja, onda se ne može više tražiti odgoda ročišta i dostavljati novi izmijenjeni plan.

Iz sudske prakse:

1. Slijedi da prvostupanjski sud nije vodio računa da se ročište može održati samo uz nazočnost dužnika i njegovih vjerovnika, na što upućuje odredba članka 55. stavka 3. Stečajnog zakona koja glasi: „Na ročištu za glasovanje dužnik izlaže plan restrukturiranja.“ Kako dužnik nije bio nazočan ročištu, tako se nije moglo raspravljati o izmijenjenom planu restrukturiranja. Dalje, Stečajni zakon je izrijekom propisao da se ročište za glasovanje može odgoditi najviše jedanput (članak 60. stavak 1. rečenica druga) i to u zakonom predviđene dvije situacije: 1. ako dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu za glasovanje predlože sudu odgodu (članak 60. stavak 1. rečenica prva) i 2. ako dužnik zatraži od suda da se ročište odgodi zbog toga što je ako se na ročištu koji od vjerovnika očituje da nije suglasan s predloženim planom restrukturiranja (članak 60. stavak 2.). U tom drugom slučaju dužnik je dužan izmijenjeni plan restrukturiranja dostaviti sudu u roku od osam dana od dana odgođenoga ročišta, a ako taj rok propusti sud po službenoj dužnosti obustavlja postupak (članak 60. stavak 3.).

U predmetnom slučaju nisu bile ispunjene pretpostavke za održavanje ni ročišta 30. kolovoza 2016. niti 16. rujna 2016., a iz naprijed navedenih razloga. Stoga sud nije ni mogao odgoditi ročišta za čije održavanje, uslijed izostanka dužnika ili vjerovnika, nisu bile ispunjene pretpostavke za održavanje pa nije mogao donijeti ni pobijano rješenja pozivajući se na odredbu članka 60. stavka 3. Stečajnog zakona navodeći kao razlog da dužnik nije u roku dostavio izmijenjeni plan restrukturiranja.

Iz svih navedenih razloga, na temelju članka 380. točke 3. Zakona o parničnom postupku u vezi s člankom 10. Stečajnog zakona, riješeno kao u točki I. izreke drugostupanjskog rješenja.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-7274/2016 od 2. 12. 2016.

2. Glasovanje o planu restrukturiranja može se odgoditi u dva slučaja: na rok do osam dana odgodu mogu zatražiti dužnik i većina vjerovnika nazočnih na ročištu (članak 60. stavak 1. SZ-a) te na rok do petnaest dana, radi izmjene plana restrukturiranja, na zahtjev dužnika ako se na ročištu za glasovanje koji od vjerovnika očitovao da nije suglasan s predloženim planom odnosno ako se sukladno odredbama SZ-a može smatrati da je vjerovnik glasovao protiv plana restrukturiranja (članak 60. stavak 2. SZ-a).

Pretpostavka za odgodu ročišta je da nije provedeno glasovanje, odnosno da nisu utvrđeni negativni rezultati glasovanja. Mogućnost da se zatraži odgoda za glasovanje u skladu sa člankom 60. stavcima 1. i 2. SZ-a znači obvezu suda da afirmativno odluči o svakom prijedlogu za odgodu koji ispunjava formalne uvjete.

Suprotno žalbenim navodima pravilno je prvostupanjski sud odbio prijedlog dužnika i vjerovnika za odgodu ročišta za glasovanje 19. travnja 2017. imajući u vidu da je prijedlog podnesen

nakon što je na tom novom ročištu utvrđeno da vjerovnik R. H. opet nije prihvatila izmijenjeni plan restrukturiranja te nakon što je provedeno glasovanje u kojem je utvrđeno da je 57 točno navedenih vjerovnika prihvatilo plan, da je jedan vjerovnik izričito odbio plan, a da je 8 točno navedenih vjerovnika dostavilo obrazac na kojem nije naznačeno glasuju li za ili protiv plana restrukturiranja.

Prema odredbi članka 59. stavak 2. SZ-a, koju je prvostupanjski sud pravilno primijenio, smatrat će se da su vjerovnici prihvatili plan restrukturiranja ako je za njega glasovala većina svih vjerovnika i ako u svakoj skupini zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali za plan dvostruko prelazi zbroj tražbina vjerovnika koji su glasovali protiv prihvaćanja plana.

Iz navedene odredbe proizlazi da za prihvaćanje plana restrukturiranja kumulativno potrebna, većina od ukupnog broja svih vjerovnika (radi se o apsolutnoj većini, ne samo o većini vjerovnika koji su glasovali, neovisno o iznosima tražbina) i najmanje 66,7% od utvrđenih tražbina vjerovnika po svakoj skupini.

Međutim, sve da je u konkretnom slučaju pored 57 vjerovnika koji su nedvojbeno prihvatili plan i ovih 8 vjerovnika koji nisu popunili obrazac prihvatilo plan, radilo bi se o 65 vjerovnika od ukupno 133 vjerovnika tako da se opet ne bi radilo o apsolutnoj većini vjerovnika te ne bi bio ispunjen niti jedan od dva propisana kumulativna uvjeta.

Stoga je prvostupanjski sud pravilno na temelju odredbe članka 61. stavak 2. SZ-a uskratio potvrdu predstečajnog sporazuma i obustavio postupak.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-4578/17 od 6. 9. 2017.

3. U donošenju pobijanog rješenja nije počinjena niti jedna od bitnih povreda odredaba parničnog postupka na koje ovaj sud pazi po službenoj dužnosti, niti žalitelj u žalbi određeno ukazuje na neku od njih. Međutim, prvostupanjski sud je prilikom odlučivanja o prijedlogu dužnika za odgodom ročišta od 28. kolovoza 2017. pogrešno primijenio odredbe čl. 60. st. 1. i 2. SZ-a.

Dužnik je podneskom od 4. srpnja 2017. tražio odgodu ročišta određenog za 7. srpnja 2017. radi žurnog i neodgodivog službenog puta zakonskog zastupnika dužnika (list 454. spisa). Ročište 7. srpnja 2017. nije održano, jer je prvostupanjski sud zaključkom od 5. srpnja 2017. odlučio da se to ročište neće održati i odredio novo 28. kolovoza 2017. (list 452. spisa).

Kako prijedlog dužnika (od 4. srpnja 2017.) nije podnesen na ročištu za glasovanje onako kako je to propisano čl. 60. st. 1. SZ-a od dužnika i većine vjerovnika nazočnih na ročištu (za glasovanje), to se ovaj zahtjev dužnika nije mogao cijeliti kao da je podnesen sukladno čl. 60. st. 1. SZ-a. Osim toga zaključak o odgodi ročišta donesen je uz pogrešnu primjenu odredbe čl. 116. ZPP-a, jer navedeni razlog za odgodu ročišta nije bio opravdan.

Iz Zapisnika s ročišta za glasovanje o izmijenjenom planu restrukturiranja od 28. kolovoza 2017. proizlazi da je vjerovnik R.H. ostao kod svojeg podneska od 7. srpnja 2017. kojim je uskratio suglasnost na izmijenjeni plan restrukturiranja (list 462. spisa), stoga je ovaj podnesak valjalo cijeliti kao da navedeni vjerovnik nije suglasan s predloženim planom restrukturiranja. Slijedom navedenog valjalo je o prijedlogu dužnika za odgodom ročišta od 28. kolovoza 2017. odlučiti primjenom odredbe čl. 60. st. 2. SZ-a, pri tome je prvostupanjski sud trebao cijeliti i činjenicu da je dužnik predložio odgodu radi izmjene plana rekonstruiranja koji bi bio povoljniji za vjerovnike (list 463. spisa). Pravilno je prvostupanjski sud u obrazloženju pobijanog rješenja zaključio da bi prijedlog dužnika za odgodom ročišta od 28. kolovoza 2017. bio osnovan, ali pogrešno drži da zahtjevu nije mogao udovoljiti, jer se radi o drugoj odgodi ročišta za glasovanje u smislu odredbe iz čl. 60. st. 1. SZ-a.

Visoki trgovački sud Republike Hrvatske, Pž-5831/17 od 16. 11. 2017.